ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΕΙΣ τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν τὴν στιγμὴν αὐτὴν 170.000 καθυστερημένων ἀτόμων κάθε ἡλικίας. Ἐξ αὐτῶν 15.000 εἶναι ἄτομα προσχολικῆς ἡλικίας, 22.000 σχολικῆς ἡλικιας καὶ 12.000 μεταξὺ 15 καὶ 20 ἐτῶν. Εἶναι ὅμως μόνον 170.000 τὰ ἄτομα; Ἴσως εἶναι ὀλιγώτερα, ἴσως εἶναι καὶ περισσότερα, ἀλλὰ τοῦτο κανεὶς δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ τὸ βεβαιώσῃ μετ' ἀκριβείας, ἔστω καὶ σχετικῶς διότι εἰς τὸν τόπον μας δὲν ὑπάρχουν πλήρη στατιστικὰ στοιχεῖα. Διὰ αὐτὸ καὶ οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ ἐβασίσθησαν ὅπως ἀνεκοινώθη, εἰς τὸ 4ον παιδιατρικὸν συνέδριον, εἰς τὰς στατιστικὰς ἄλλων μεσογειακῶν χωρῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἂν δεχθῶμεν ὡς ἀκριβῆ τὸν ἀριθμόν, δὲν γωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι εἶναι μεγάλος δι' ἕνα πληθυσμὸν πλησιάζοντα τὰ ἐννέα ἑκατομμύρια καὶ ὁσονδήποτε καὶ ἂν προσδεχθῶμεν ὅτι καὶ τὸ δρᾶμα αὐτὸ εἶναι συνέπεια τῆς συμφορᾶς, ποὺ ἐξέσπασεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν κακουχίαν τῆς κατοχῆς.

□

ΑΣΧΕΤΩΣ, ὅμως, πρὸς κάθε ἄλλην διαπίστωσιν, γεγονὸς εἶναι, ὅτι ἡ τραγωδία τῶν καθυστερημένων ἀτόμων καθίσταται μεγαλυτέρα καὶ ἐντονωτέρα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ὅλης ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος. Δυστυχῶς, δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸν τόπον μας ἐπαρκῆ κέντρα ἀποκαταστάσεως τῶν καθυστερημένων ἀτόμων, δὲν ὑπάρχουν τὰ εἰδικὰ σχολεῖα ποὺ καθιστοῦν ἱκανὰ τὰ καθυστερημένα παιδιὰ διὰ νὰ ζήσουν μίαν ὁμαλὴν ζωήν, ν' ἀποκατασταθοῦν καὶ νὰ γίνουν χρήσιμα εἰς τὴν οἰκογένειάν τους καὶ τὴν κοινωνίαν, δὲν ὑπάρχει ὀργάνωσις ἀνιχνεύσεως τῶν καθυστερημένων παιδιῶν. Ὅ,τι ἔχομεν καὶ ὅτι ξεύρομεν εἶναι ἀκόμη στοιχειῶδες. Τώρα γίνονται τὰ πρῶτα ὀήματα, τὰ ὁποῖα προέρχονται κυρίως ἀπὸ τὴν πρωτοβουλίαν τῶν ἀτόμων. Τὸ θέμα αὐτὸ ἔχει ἀντιμετωπισθῆ ἀλλοῦ μὲ σταθερὰν πρόοδον, ὥστε πολὺ ὀλίγα ἀπὸ τὰ λεγόμενα καθυστερημένα ἄτομα νὰ εἶναι καταδικασμένα εἰς ὅλην των τὴν ζωήν. Διὰ τῶν εἰδικῶν σχολείων, διὰ τῶν θεραπευτικῶν μέσων, δι' εἰδικῶν μεθόδων καὶ διὰ τῆς χειρουργικῆς ἔφθασαν εἰς σημεῖον, ποὺ νὰ μὴν ὑπάρχουν σχεδὸν ἄτομα καταδικασμένα. Εἰς τὸν τόπον μας τώρα μόλις γίνονται τὰ πρῶτα ὀήματα καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἐπιταχυνθοῦν, διότι ὑπάρχουν, εὐτυχῶς, ἐπιστήμονες καλῶς κατηρτισμένοι, εἰς τοὺς ὁποίους προστίθενται διαρκῶς νέοι.

□

ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟν «Συν ταιριασμένος Τύπος», μετέδωσε μίαν ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφερουσαν εἴδησιν διὰ τὴν ἀρτηριοσκλήρυσιν ποὺ τόσα προκαλεῖ θύματα καὶ εἰς ὅλας τας χώρας, ἀπὸ τὴν Στοκχόλμην. Κατὰ τὴν εἴδησιν ταύτην, ὁ Δυτικογερμανὸς καθηγητής, δόκτωρ Φεοντὸρ Λύνεν, ὁ ὁποῖος μαζὶ μὲ τὸν ἐπίσης συμπατριώτην του δρ Κόγραντ, ἔλαβε τὸ ὄρα βείον Νόμπελ τῆς ἰατρικῆς, ἐδήλωσε:

—"Ἐντονοι σωματικαὶ ἀσκήσεις καὶ ἡ σχετικὴ δίαιτα, εἶναι τὰ μέσα καταπολεμήσεως τῆς ἀρτηριοσκληρώσεως.

«Οἱ δύο Γερμανοὶ ἰατροί, συνεχίζει ἡ εἴδησις, ἐτιμήθησαν μὲ τὸ Νόμπελ διὰ τὰς ἀνακαλύψεις των ἐπὶ τοῦ μεταβολισμοῦ καὶ τῶν μεθόδων ἐλέγχου τῆς χοληστερόλης καὶ τῶν λιπαρῶν ὀξέων. Ὁ δρ Λύνεν, ὅστις ἔφθασεν εἰς τὴν σουηδικὴν πρωτεύουσαν διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὸ ἤμισυ τοῦ ἐκ 57.000 δολλαρίων ποσοῦ τοῦ ἀπονεμηθέντος εἰς αὐτὸν βραβείου, προσέθεσεν ὅτι ἐνῷ ἡ ὑπερβολικὴ ποσότης λίπους εἰς τὸν ὀργανισμὸν δύναται νὰ προκαλέσῃ ἀρτηριοσκλήρυσιν ἢ ἄλλας κυκλοφοριακὰς παθήσεις, μία ἐλεγχομένη ποσότης αὐτοῦ εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα. Ἡ τελεία ἀποφυγὴ τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν, ἢ ὁ ὑποσιτισμὸς ἀσφαλῶς δὲν εἶναι ἀβλαβὴς τρόπος ἀντιμετωπίσεως τοῦ κινδύνου τῆς ἀρτηριοσκληρώσεως ἢ ἄλλων καρδιακῶν παθήσεων, κατέληξεν ὁ Δυτικογερμανὸς καθηγητής».

□

ΚΑΠΟΤΕ διότι ἕνας Ἄγγλος πρόξενος ἐδέχθη ἕνα χαστοῦκι ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Αἰθιοπίας, ἐξερράγη μακρὸς καὶ αἱματηρὸς πόλεμος. Τὸν ἐκήρυξε δηλαδὴ χωρὶς κανένα διστάγμὸ ὁ Ἄγγλος πρόξενος. Ἄλλοτε πάλιν διότι ὑπῆρχαν μερικὰ ὀλιγώτερα κλ κλ. εἰς τὰ διαπιστευτήρια γράμματα Βενς τοῦ πρεσβευτοῦ πρὸς τὸν Σουλτάνον, ἐξερράγη ἄλλος πόλεμος διότι τὸ πρᾶγμα ἐθεωρήθη προσβλητικόν. Καὶ τώρα ἀπειλοῦνται σοβαρώτατα ἐπεισόδια ἐν τοῦ πλέον ἀπιθάνου λόγου, μεταξὺ Ρωσίας καὶ Ἀμερικῆς. Ὅπως ἀγγέλλεται ἀπὸ τὸ "Ἀνκορεὶτζ τῆς Ἀλάσκας, αἱ περίφημοι πολικαὶ ἄρκτοι διὰ ν' ἀποφύγουν τοὺς κυνηγοὺς εἰς τὴν ξηράν, προχωροῦν ὁλονὲν βαθύτερον εἰς τὸν παγωμένον Βερίγγειον ποσθμόν, πλάτους 56 μιλίων, ἐκτεινόμενον δὲ μεταξὺ Ἀλάσκας καὶ Σιβηρίας. Οἱ κυνηγοὶ ἔφθασαν τελευταίως εἰς ἐλαχίστην ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ρωσσικῶν χωρικῶν ὑδάτων, ἐκτάσεως δώδεκα μιλίων, διὰ νὰ σκοτώσουν τὰ πολύτιμα αὐτὰ ζῶα. Καὶ ὁ κίνδυνος ποὺ προβάλλει εἶναι αὐτός: Οἱ Ρῶσσοι ἐπιτηροῦν ἀδιαλείπτως, τὰ χωρικά των ὅρια. Ἂν ὅμως κάποιος ὁδηγὸς τῶν κυνηγῶν, ποὺ λαμβάνει 2.000 δολλάρια ὡς ἀμοιβὴν του διὰ κάθε φονευόμενον μεγάλον ζῶον, εἰσδύσῃ ἐξ ἀπροσεξίας καὶ εἰς τὴν σπουδήν του νὰ λάβῃ τὰς δύο χιλιάδας τῶν δολλαρίων, εἰς τὴν ρωσικὴν ζώνην τί θὰ γίνῃ; Ἰδοὺ τὸ ἐρώτημα καὶ ὁ κίνδυνος ἀπὸ μέρους τῶν φιλυπόπτων Ρώσσων.

□

ΤΗΝ ἐδιαβάσατε τὴν εἴδησιν: «Ὁ καθηγητὴς τῆς ρωσικῆς ἱστορίας δρ Ἴβὰν Ρουγτύστκυ παρεκάλεσε τὴν καθημένην παρὰ τὸ πλευρόν του κυρίαν εἰς λεωφορεῖον τῆς Φιλαδελφείας νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἔντασιν τοῦ φορητοῦ ραδιοφώνου της. Τότε ἡ φιλόμουσος αὐτὴ γυνὴ χολωθεῖσα ἐκραύγασε: «Τί νομίζεις τι εἶναι ἐδῶ πέρα; Ρωσία». Κατόπιν τούτου ὁ καθηγητὴς ἤρπασε τὸ ραδιόφωνον καὶ τὸ ἔδραυσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της. Ὁ καθηγητὴς ἀντιμετωπίζει τώρα τὴν κατηγορίαν «ἀδίκου ἐπιθέσεως καὶ τῆς προκλήσεως σωματικῶν βλαβῶν».

Ἀλλὰ αὐτὸ ἀκριβῶς ἦτο τὸ μοιραῖον λάθος τῆς Ἀμερικανίδος. Ὁ κ. καθηγητὴς ἂν ἤθελε τὴν Ρωσίαν δὲν θὰ ἐξέλεγε τὴν ἐλευθερίαν. Θὰ ἔμενεν εἰς τὴν πατρίδα του. Ἀλλ' ἀκριβῶς διότι δὲν ἤθελε τὴν Ρωσίαν καὶ τὰ συστήματά της ἦλθεν εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἀμερικήν. Καὶ εἰς ἀπόδειξιν ὅτι ἐπίστευεν εἰς τὴν ἐλευθερίαν μὲ πάθος, ἦτο ἡ ἄνεσις μὲ τὴν ὁποίαν κατάφερε τὸ τρανζίστορ εἰς τὸ κεφάλι τῆς Ἀμερικανίδος. Καὶ αὐτὴ καὶ μόνη ἡ ἄνεσις διεδήλωνε ποίαν ἀγαλλίασιν ἠσθάνετο νὰ κινῆται ἐλευθέρως καὶ νὰ σπάζῃ, κατὰ βούλησιν καὶ κανένα κεφάλι. Δὲν ἔχομε ...δημοκρατίαν;

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Εἰς μνήμην

Ἡ οἰκογένεια Χρ. Παπαδοπούλου κατέθεσεν ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων δρχ. 200 εἰς μνήμην τοῦ συζύγου καὶ πατρός των ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πενταετίας.

Ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς Ἑστίας κατέθεσεν ὁ κ. Τηλ. Κανελλόπουλος 200 δρχ. εἰς μνήμην Χαρ. Καλύβα. Ἐπίσης εἰς μνήμην Χαρ. Καλύβα ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βασ. Πιλάλη κατέθεσαν 300 δρχ. ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς νεολαίας τῆς ΕΡΕ.

Εἰς μνήμην Μπάμπη Καλύβα κατέθεσαν: Ὁ κ. Νῖκος Βέτσος δρχ. 200 ὑπὲρ τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Θεοδ. Πολυχρονοπούλου δρχ. 200 ὑπὲρ τοῦ Α' Κύκλου Ἑλληνικοῦ Φωτός, ὁ ἰατρὸς κ. Ἰωάννης Παπαδημητρίου (ἀκτινολόγος) δραχ. 300 ὑπὲρ τοῦ Καραμανδανείου.

Εἰς μνήμην Μπάμπη Καλύβα ἐπίσης κατέθεσαν ὑπὲρ τῆς Νεολαίας τῆς ΕΡΕ ὁ κ. Ἀχ. Γεροκωστόπουλος δραχ. 300, ὁ κ. Κων. Στεφανόπουλος δραχ. 500 ὁ κ. Ἀπ. Καρασπήλιος δρχ. 200, ὁ κ. Κ. Χαβρὲς δραχ. 200, ὁ κ. Παπακυριάκης δραχ. 100 καὶ ἄλλοι 13 συμπολῖται διάφορα ποσὰ ἀνωνύμως

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Θεοδ. Πολυχρονοπούλου κατέθεσαν ὑπὲρ τοῦ Καραμανδανείου δραχ. 200 εἰς μνήμην Ἰωαν. Ἀθ. Ἀναστασοπούλου.

Ὁ κ. Ἀνδρέας Παύλου Μπουχάγιερ κατέθεσεν ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ 200 δραχ. εἰς μνήμην τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν του.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

Ὁ νυκτερινὸς ἰατρὸς τοῦ Ι.Κ.Α.

Κύριε Διευθυντά,

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν τῶν ἠσφαλισμένων του νυκτερινὸν ἰατρόν. Εἶναι ἕνα σοβαρὸν συμπλήρωμα εἰς τὰ τόσα ἄλλα ποὺ προσφέρει. Θὰ πάψουν πλέον οἱ ἠσφαλισμένοι νὰ ζοῦν μὲ τὴν ἀγωνία νὰ ξημερώσῃ γιὰ νὰ δεχθοῦν τὶς ὑπηρεσίες τοῦ ἰατροῦ, ὅταν τυχὸν ὑπάρχῃ σοβαρὰ ἀσθενής.

Τὴν ἰσχὺν αὐτὴν ἀποστολήν, ἀνέλαβε νὰ ἐκπληρῇ ὁ ἰατρὸς κ. Ζαχαρίας Σταματόπουλος, διακεκριμένος ἐπιστήμων καὶ ἰδεολόγος ἰατρός, τοῦ ὁποίου ἡ δράσις εἶναι γνωστὴ καὶ ἀπὸ τῆς θέσεώς του ὡς σχολιάτρου.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ νύκτα ἐπηρεάζει κάθε ἀσθενῆ ἐπὶ τὰ χείρω καὶ οἱ ἀσθενεῖς καὶ οἰκεῖοι των παγικοβάλλονται. Δικαιολογημένος ὁ πανικός των. Στὴν διάθεσίν των ἀπὸ δῶ καὶ ἐμπρὸς ὁ διανυκτερεύων ἰατρός, ἀλλὰ σὲ περιπτώσεις ποὺ νὰ χρήζουν ἀγάγκης (ὅπως ὑψηλὸς πυρετός, ἔμμετοι, αἱμοραγίαι κλπ.), ὄχι ὅμως γιὰ φύλλου πήδημα.

Τὸ Ι.Κ.Α. κάνει τὸ χρέος του ἔναντι τῶν ἠσφαλισμένων του, ἀλλὰ καὶ οἱ ἠσφαλισμένοι πρέπει νὰ δείχνουν κατανόησιν.

Μὲ τὴν βεβαιότητα αὐτὴ χαιρετίζουμε καὶ συγχαίρουμε τὴν νέαν προσφορὰν τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Μετὰ τιμῆς
Κ. ΔΑΡ.

Ἡ ἐντοπιότης δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ αἱ Πάτραι

Ἀγαπητὴ «Ἡμέρα»,

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Πατρέων εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 29 - 12 - 64 ἀπεφάσισε ὁμοφώνως ὅπως ἐκφράσῃ τὴν εὐχήν του πρὸς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον ἵνα ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἀναγνωρισθῇ ὡς μείζων περιφέρεια τοῦ Κράτους διὰ νὰ μὴ ἰσχύῃ ἡ διάταξις τοῦ Κώδικος δημοσίων ὑπαλλήλων περὶ ἐντοπιότητος.

Ἀξίζει κάθε ἔπαινος εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πόλεώς μας διὰ τὴν ἀπόφασίν του αὐτήν, καθότι σήμερον ἡ πόλις μας εἶναι πολυάνθρωπος (περίπου 104 χιλ. κατ.) μὲ τάσεις περαιτέρω ἀλματώδους αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ της, οὕτως ὥστε νὰ ἐκλείπουν παντελῶς οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κωλυμάτων τῆς ἐντοπιότητος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ὅπως ἔχει σήμερον ὁ νόμος οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι οἵτινες κατάγονται ἐκ τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας ἢ αἱ σύζυγοί των ἢ οἱ ἔχοντες προστέραν διαμονὴν εἰς τὴν πόλιν μας ἢ ἀσκοῦν τὰ ἐκλογικά των δικαιώματα εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ ζήσουν ὁλόκληρον τὴν ὑπαλληλικήν των ζωὴν μακρὰν τῆς γενετείρας.

Εὐθὺς ὡς ἀνοίξῃ ἡ Βουλὴ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν κ. Μητσοτάκης θὰ καταθέσῃ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναμορφώσεως τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ κώδικος. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ κ.κ. βουλευταὶ τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας ὅπως ὑποστηρίξουν τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἄρθρου 56 παρ. 2 τοῦ Νόμου 1811)51 περὶ Κώδικος καταστάσεως Δ. Υ. κ.λ. καὶ εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἐξαιρεῖ τὰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκην νὰ ἐξαιρέσῃ καὶ τὰς Πάτρας.

Ἄλλωστε ἡ συμπλήρωσις αὐτὴ δὲν βλάπτει κανένα. Συνεπῶς δὲν πρόκειται νὰ ἐκδηλωθῇ ἀντίδρασις.

Ἂς εἶναι δὲ βέβαιοι οἱ κ.κ. βουλευταὶ τοῦ Νομοῦ μας ὅτι μὲ τὴν ἐνέργειάν τους αὐτήν, ἐκτὸς τῆς ἱκανοποιήσεως τὴν ὁποίαν θὰ αἰσθανθοῦν ἐπιλύοντες ἕνα τοπικὸν αἴτημα ἐκφασθέν ὁμοφώνως ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πόλεώς μας, θὰ ἐπισύρουν καὶ τὴν συμπάθειαν καὶ εὐγνωμοσύνην ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων.

ΧΑΡ. ΠΛΟΣΚΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐκ τοῦ ἐνταῦθα πολιτικοῦ γραφείου τοῦ βουλευτοῦ Ἀχαΐας καὶ πρώην ὑπουργοῦ κ. Ἀχ. Γεροκωστοπούλου, εἰδοποιοῦνται οἱ φίλοι συμπολῖται καὶ συμπολῖτιδες ποὺ ἐγεννήθησαν τὸ ἔτος 1944 ὅπως σπεύσωσι καὶ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἀχαΐας, ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου 1965, τὰ δικαιολογητικά των πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, ἵνα ἀποκτήσωσι δικαίωμα ψήφου ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1965. Εἰς περίπτωσιν ποὺ ἤθελον ὑποβληθῆ τὰ δικαιολογητικὰ μετὰ τὸν μῆνα Μάρτιον 1965, τότε τὸ βιβλιάριον θὰ χορηγηθῆ τὸν μῆνα Ἰούλιον 1966, καὶ συνεπῶς ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1966 θὰ ἀποκτήσωσι καὶ τὸ ἐκλογικὸν δικαίωμα.

Πληροφορίαι σχετικαὶ μὲ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ παρέχονται δωρεὰν παρὰ τῷ πολιτικῷ γραφείῳ τοῦ κ. Γεροκωστοπούλου, παρὰ τῷ ὁποίῳ παρακαλοῦνται οἱ φίλοι ὅπως προσέρχωνται καθ' ὅλας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας.

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 25 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 15 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

Η ΣΚΩΤΙΑ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΗ

Πυκνὸ στρῶμα χιόνος καλύπτει ἀπὸ ἡμερῶν τὰ ὄρη τῆς Σκωτίας. Ἔτσι οἱ φίλοι τοῦ σκὶ βρῆκαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς χιονοδρομίας ἰδίως τὰς Κυριακάς.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΩΡΤΑΣΟΗ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΚΟΥΒΑΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΓΚΑΛΜΠΕ

Τοῦ κ. ΤΑΚΗ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ 1η Ἰανουαρίου 1959 εἶναι ἡμέρα ἱστορικὴ γιὰ τὴν σημερινὴ Κούβα. Τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὁ Φιντὲλ Κάστρο, ὕστερα ἀπὸ σκληροὺς ἀγῶνες ποὺ ἄρχισε στὶς 26 Ἰουλίου 1953 μὲ μερικὲς δεκάδες ἐπαναστάτες μὲ ἐπίθεση κατὰ τῶν στρατώνων τῆς Μπουκάντας, μπῆκε στὴν Ἀβάνα, κατέλυσε τὸ καθεστὼς τοῦ δικτάτορα Μπατίστα καὶ ἐγκατέστησε Λαϊκὴ Δημοκρατία. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη οἱ

ΧΟΣΕ – ΛΟΥΙ· ΓΚΑΛΜΠΕ
Ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Κούβας

ἀπέραντες ζαχαροφυτεῖες, ποὺ ἦσαν κτῆμα τῶν μονοπωλίων, ἔγιναν κτῆμα τῶν δουλευτάδων τους, ποὺ ἀπολαμβάνουν ὁλόκληρο τὸ προϊὸν τῶν κόπων τους. Δίκαια τὴν ἡμέρα αὐτὴ ὁ Κουβανέζικος λαὸς τὴν ἔχει ἀνακηρύξει καὶ τὴν ἑορτάζει ὡς ἐθνική του ἑορτή.

Μὲ πρωτοβουλία τοῦ Ἑλληνο—Κουβανέζικου Συνδέσμου Ἀθηνῶν, ἑωρτάσθη αὐτὴ ἡ ἐπέτειος, παρουσίᾳ ἐκπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, τῶν κομμάτων, τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ κόσμου καὶ πλήθους λαοῦ. Μετὰ τὴν ἀνάκρουση τῶν ἐθνικῶν ὕμνων Κούβας καὶ Ἑλλάδος, ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου καὶ τέως ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Περικλῆς Ἀργυρόπουλος καὶ ὁ κ. Ι. Εὐαγγελίδης ἀντιπρόεδρος ἐχαιρέτησαν τὴν συγκέντρωση, ἀνεφέρθησαν εἰς τὸ ἱστορικὸ τῆς ἡμέρας, ἐξάραντες τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ νέου καθεστῶτος. Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Κούβας στὴν Ἑλλάδα κ. Χοσὲ Λουΐ Γκαλμπέ, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τοὺς ὁμιλητὰς καὶ τοὺς τιμήσαντας τὴν συγκέντρωση διὰ τῆς παρουσίας των. Ὁ κ. ἐπιτετραμμένος προσεκάλεσε γενικὴ συμπάθεια μιλῶντας στὰ Ἑλληνικά.

— «Ἡ Κούβα — εἶπε — εἶναι μία χώρα μακρυνή, βορειοαμερικανική, μὲ ρίζα ἀφρικανική. Τὸ 35ο)ο τῶν Κουβανῶν εἶναι ἀπόγονοι ἀφρικανῶν. Τὸ ὑπόλοιπο, προγόνων Ἱσπανῶν. Ὁ Μαρτύ, ὁ ἐθνικός μας ἥρως, ἦτανε υἱὸς Ἱσπανῶν καὶ ὁ Φιντὲλ ἐπίσης. Δηλαδὴ εἴμαστε Ἀμερικανοὶ ἀπὸ πραγματικότητα γεωγραφικὴ καὶ Ἀφρικανοὶ καὶ Εὐρωπαῖοι ἀπὸ τοὺς προγόνους μας. Ἡ Ἀφρικὴ μᾶς ἔδωσε μιὰ μεγάλη προγονικὴ δύναμη. Ὁ πρωταθλητής μας μαῦρος Πιγκαρόλα εἶναι ὁ δεύτερος ἄνθρωπος στὸ δρόμο ταχύτητος ὕστερα ἀπὸ τὸν α' ὀλυμπιονίκη μὲ μιὰ διαφορὰ 1)10 τοῦ δευτεροελέπτου. Καὶ ἀπὸ τὴν Εὐρώπη εἴχαμε μιὰ μεγάλη πνευματικὴ καὶ πολιτικὴ κληρονομιά, ποὺ ὅλοι οἱ Κουβανοὶ τὴν θεωροῦμε σὰν τὴ γοητευτικὴ «γιαγιὰ» ποὺ διηγεῖται στὰ ἐγγόνια της τὶς πιὸ γοητευτικὲς ἱστορίες. Πρέπει νὰ γνωρίσῃ κανεὶς καλὰ τὸν μεγάλο ὁλο ποὺ ἔπαιξαν στὸν πρῶτο ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα, ἐναντίον τοῦ ἱσπανικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ οἱ Εὐρωπαῖοι ἐπαναστάτες ἐξόριστοι, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἥττα τους τοῦ 1848. Ὅταν νικήθηκαν, κατέφυγαν στὴν Ἀμερική. Ὁ Πολωνὸς Ρολὸφ ἐπολέμησε γιὰ τὴν Κούβα, ὁ Οὐγγαρέζος Πράγκαι χάθηκε σὲ μιὰ ἡρωϊκὴ ἀπόβαση ποὺ δηύθυνε ὁ Ναστίσιο Λοπέζ. Τὸ ποίημα τοῦ Ἀλεξάνδρου Ποτεφύ, ἐθνικοῦ ἥρωα τῆς Οὐγγαρίας, τραγουδήθηκε ἀπὸ τοὺς «μαχὶ» πατριῶτες μας καὶ ἀπὸ τὰ ποιήματά του πῆρε αὐτὰ τὰ λόγια ὁ ἐθνικός μας Κουβανικὸς ὕμνος: «Μὲ θλίβει ἡ σκέψη νὰ πεθάνω πάνω στὸ κρεββάτι μου, νὰ μαραθῶ σὰν ἕνα τριαντάφυλλο ποὺ τὸ τρώει τὸ σκουλήκι. Θέλω νὰ πεθάνω σὰν τὴ βελανιδιά, ποὺ τὴν χτυπᾶ ἡ καταιγίδα καὶ τὴν ρίχνει ὁ κεραυνός».

»Ὁ Μαρτύ μας, ποὺ πέθανε καὶ αὐτὸς ὅπως ὁ Ποτεφύ, μέσα στὴ μάχη, μέσα σὲ μιὰ ἡρωϊκὴ ἀποστολὴ ἱππότισμοῦ, ἀπάνω σένα μαῦρο ἄλογο μᾶς εἶπε: «Μὴ μὲ βάζετε στὴ σκιά, νὰ πεθάνω σὰν ἕνας προδότης. Εἶμαι χαλός. Καὶ σὰν καλὸς θέλω νὰ πεθάνω ἀπάνω στὸν Ἥλιο». Καὶ τὸ ἔκανε, ὅπως τὸ ἔκαναν ἀργότερα ὁ Φιδὲλ Κάστρο, ὁ Χασὸ Ἀντώνιο Ἐστεβάρια καὶ ἀκόμη εἴκοσι χιλιάδες Κουβανοὶ ποὺ πῆγαν νὰ συναντήσουν τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἑκατομμυρίων τῶν πεσόντων ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἱστορίας γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια. Αὐτοὶ οἱ νεκροί, ποὺ μόνον αὐτοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὀνομάζωνται, γιατὶ ἐμεῖς ποὺ ζοῦμε εἴμαστε ἀγώνυμοι. Αὐτὸ ἦτανε τὸ παγκόσμιο θάρρος ὅλων τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων τοῦ κόσμου ποὺ εἶχαν οἱ ἥρωές μας μέσα στὸ αἷμα τους καὶ μέσα στὸ μεδοῦλι τῶν ὀστῶν τους.

»Καὶ μέσα σαυτὲς τὶς ἀναρίθμητες ρίζες ὑπῆρξε καὶ μιὰ ποὺ προερχόταν ἀπὸ τὸν λίκνο τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ, ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴ Ἑλλάδα, ποὺ ὁ πρῶτος της σταθμὸς ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα, ἀποκορυφώθηκε τὸ 1821. Τὸν παρακολούθησαν ἀπὸ κοντὰ Κουβανοὶ πατριῶτες, ὡς τὸ σημεῖο ποὺ ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ποιητές μας ὁ Λουαγὲζ νὰ γράψῃ τὸ θαυμάσιο ποίημά του γιὰ τὴν "Ἔξοδο τοῦ Μεσολογγίου, ἐξυμνῶντας τὸ ἄφθαστο θάρρος τῶν ἀπελευθερωτῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ γιὰ νὰ θαυμάσουμε τὸν ἑλληνικὸ λαό, δὲν πρέπει νὰ σταθοῦμε στὴν ἔνδοξη ἡμερομηνία τοῦ 1821. Πρὶν ἀπὸ αὐτὴ ὑπῆρξε ὁ Λεωνίδας, ποὺ ἔδωσε ὄχι μακρυὰ ἀπ' ἐδῶ, στὶς Θερμοπύλες, τὴν πρώτη μάχη στὴν ἱστορία ἐνάντια στὸ ἰμπεριαλισμὸ καὶ ὕστερα ἀπ' αὐτὸ ἀκολούθησε ἕνας ὁλόκληρος κόσμος ἡρωϊσμῶν, συμβολιζομένων μὲ τὴν χειρονομία τοῦ Μανώλη Γλέζου ποὺ κατέβασε ἀπὸ τὸν ἱστὸ τῆς Ἀκροπόλεως τὴν χιτλερικὴ σημαία, ποὺ λέει γιὰ πάντα τὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος. Θὰ μᾶς δοθοῦν εὐκαιρίες νὰ μιλήσω στὴν ὀργάνωσή σας, γιὰ τὴν ἀγάπη μας γιὰ τὴν ἐλευθερία, γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία, γιὰ τὶς κοινές μας προσδοκίες, γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ τὴν εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ τὴν κοινή μας ἐπιθυμία νὰ καλυτερέψουμε ὅλες τὶς φυσικὲς καὶ πνευματικὲς δυνατότητες καὶ νὰ τελειοποιήσουμε τὶς ἐθνικὲς καὶ διεθνεῖς αὐτὲς ὀργανωτικὲς δυνάμεις. Ὅλες οἱ ἀνάλογες ὀργανώσεις ποὺ ἔγιναν σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἔγιναν γιὰ νὰ γνωριζώμαστε καλύτερα καὶ νὰ ἐκτιμοῦμεθα περισσότερο καὶ ποιές προσφορὲς μπορεῖ νὰ δώσουμε καὶ νὰ πάρουμε ἀνάμεσα στοὺς φίλους μας.

»Τὸ σημερινὸ Κυριακάτικο πρωϊνὸ θὰ μοῦ μείνῃ ἀξέχαστο. Μέσα σ' αὐτό, ἀνοίγουν ἀπὸ τὴν μιὰ πλευρὰ καὶ τὴν ἄλλη οἱ θύρες μιᾶς καινουργίας φιλίας πραγματικῆς καὶ ἔμπρακτης μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν μας. Καὶ ὀφείλω νὰ εἰπῶ σὲ ὅλους σας ὅτι ἔχετε ὄχι μόνο τὴν